

AZ AGOSTYÁNI, TATA-TÓVÁROSI, VÉRTESZOLNAI PLÉBÁNIÁK KÖZÖS LAPJA - 2016. 05. 15. - XXVI. ÉVF. 3. SZ.

Pünkösöd gyökerei

A Biblia szerint nagyon fontos az emlékezés; emlékezés Isten tetteire, csodáira. Nagyon fontos az emlékezőtehetség időnkénti megtisztítása. S erre éppen a Biblia a legnagyobb példája. Nagyon fontos a hálás emlékezés, hogy beléphessünk Isten világába, hogy mi is részesei lehessünk Isten ajándékainak. Csak ez a nyitott szív emlékezés teremhet gyümölcsöket. Lehetetlen dolog kívülről megtapasztalni az Istennel való benső kapcsolatot. Tehát most, amikor hálás szívvel emlékezünk az első Pünkösdre, kell, hogy egészen kinyissuk az Isten és az Ő Szentlelke felé a szívünket, hogy mi is részesei lehessünk a Lélek kiáradásának. E nélkül értelmetlen a Pünkösdről való beszéd.

Pünkösöd nem egy hajdan volt történelmi vagy legendás esemény, hanem egy élő valóság. Igazából nem emlékezni kell róla, hanem újból és újból átélni.

A zsidók számára pünkösöd egyik neve: Hag hasavuot, vagyis a hetek ünnepe. Aratás után hét héttel. A Kiv 34, 22-ben és a Tör 16, 10-ben ezeket olvashatjuk:

A hetek ünnepét is meg kell ülnöd, az aratás zsongéinak idején,...

Aztán üld meg a hetek ünnepét az Úr, a te Istened tiszteletére, önkéntes ajándékkal, amelyet aszerint ajánljon fel kezed, ahogy az Úr, a te Istened megáldott.

A növekedést mindig az Úr adja. Pünkösöd így hálaadást is jelent a kapott kegyelmekért. Emlékeznünk kell és hálát kell adnunk a kapott kegyelmekért. Az emlékezés és a hála a helyes alapállás a további kérésekhez.

Pünkösöd folyamatosságot jelent ez. Benne élünk a kegyelemben. Befogadjuk a kegyelmeket, megköszönjük őket és még jobban kinyitjuk a szívünket az újabb kegyelmekre. Pünkösöd, a bérmlás, a Szentlélek eljövetele nem egy egyszeri esemény, hanem egy állandó folyamat.

Pünkösöd másik neve, és jelentése hasonló az előbbihez: Hag hakacir, vagyis arató ünnep. A Kiv 23, 16-ban olvashatjuk:

Tarts továbbá ünnepet aratáskor annak a termésnek a zsongéjával, amelyet az általad bevetett szántóföld adott,...

A kereszténység számára az első Pünkösöd hozta el a termékenység időszakát. Addig az apostolok féltek és bezárkóztak. Pünkösöd napjától pedig elkezdtek hirdetni az Evangéliumot. Az Apcsel 2, 41-ben olvashatjuk:

...aznap mintegy háromezer lélek megtért.

A biblikusok szerint a 3000 lélek megtérése, mint szám hihetetlen. De mutatja a keresztény misszió elképesztő elméleti sikerét. A kereszténység számára is elkezdődött az aratás ideje.

Pünkösöd harmadik neve és jelentése: Jom habikurim, vagyis a zsongék napja. A búza aratása után tartott hála ünnep. A Szám 28, 26-ban olvashatjuk:

Ugyanígy az első termés napján, amikor is ételáldozatot mutattok be az új kenyérből az Úrnak, azaz a hetek ünnepén is gyűljetek egybe a szentélynél, semmiféle szolgálai munkát ne végezzetek.

Ez több, mint a már említett arató ünnep. Ez a zsongék ünnepe. Primícia. Vagyis az első termés felajánlása az Úrnak. Nagyon fontos ünnep lehetett, ha a szentélynél kellett megünnepelni. Ráadásul munkaszüneti nap volt, szombat. A zsongék napja valaminek a kezdetét jelenti. Amiért érdemes egy pillanatra, egy szertartásra, egy napra megállni. Az Úr is megpihent a teremtés hetedik napján, vagyis a világ kezdetekor.

Pünkösöd a keresztény misszió, az Egyház kezdete. Érdemes ezért egy pillanatra, egy szertartásra, egy napra megállni. Pünkösöd a Lélek kiáradása, vagyis keresztény életünk kezdete. Bekapcsolódásunk a Szentháromság vérkeringésébe. Már egy Lelkünk van az Atyával és a Fiúval.

Pünkösöd keresztény értelemben kezdés és nem befejezés, nem kibérmálkozás. Pünkösöd alkalmas arra is, hogy a folytatásról, a jövőről elgondolkodjunk. Hogyan tovább?

A zsidó pünkösödnek továbbá szoros kapcsolata van húsvétal, a pászka ünnepével. 50 nap telt el, pünkösöd tulajdonképpen a pászka ünnepének befejezése. Emlékezés a kivonulásra a szolgaság házából, Egyiptomból.

Mivel fejeződött be a kivonulás? Azzal, hogy bevonultak az ígért földjére és ettek annak terméséből. Pünkösöd, a Szentlélek el-

jövetele, így Krisztus megváltásának gyümölcsét jelenti. Beteljesedés. Bevonulás az Ígért Földjére. Ami már nem egy földi ország. Isten - bocsánat a szóért - nem akarja kiszúrni a szemünket földi ajándékokkal, Isten önmagával akar bennünket megajándékozni. Ezért testesült meg az Ige, ezért váltott meg bennünket, ezért jött el a vigasztaló Szentlélek. Pünkösöd Isten ígéreteinek záloga és beteljesedése. Mi keresztények már bent vagyunk, nekünk már semmi újat nem mondhat ez a világ. Már most azt élhetjük, amit majd egy örökkévalóságon keresztül fogunk élni: élni szeretetben.

Végül a zsidó hagyomány alapján pünkösödnek történeti jellege is van: a Sínai hegyi törvényadás. A Biblia nem említi, de a hagyomány szerint a választott nép a 3. hónap elején érkezett a Sínai hegyhez. Ez az ünnep így könnyen emlékeztethette őket azokra a törvényekre, és arra a szövetségre, melyek által Jahve választott népévé lettek.

Pünkösöd az új Törvény és az új Törvényadó ünnepe. Már nem kőtablettákra vésve, hanem az Isten Leleke által. Aki lakást vesz bennünk, aki élő templommá alakít bennünket. Mózes felment a hegyre és lehozta a törvénytáblákat. Jézus pedig, mint új Mózes felment a mennybe és elküldte az Atya és a Fiú közös Lelkét. Milyen jó lenne, ha egész nap, egész életünkben a Léleknek engedelmeskednénk, ha a Lélek irányítana bennünket!

Albert atya

„Az Úr Leleke betölti a föld kerekességét, alleluja!

És ami egybefogja a mindenséget, az tud is minden szóról, alleluja, alleluja, alleluja!”

Lorettói litánia

Május hónapban hétfőn, szerdán, szombaton és vasárnap az esti misék után, kedden, csütörtökön és pénteken pedig a reggeli misék után tartjuk a lorettói litániákat. Első lakalommal május 2-án, hétfőn az esti szentmiséhez kapcsolódva végezzük a májusi litániát.

Az éhezőknek enni adni

2016. május 27-én, pénteken 18 órától 20 óráig a Tata-Tóvárosi Kapucinus templomban az irgalmasság évében szentségimádást, könyörgő imaórát tartunk az irgalmasság testi és lelki cselekedeteit, és annak első pontját átímádkozva az éhezőkért és önmagunkért.

Húsvétól Pünkösdig

Albert atya folytatja a nagybőjtben elkezdett lelkigyakorlatát imádságról, hitről, lelki életéről. Az erről készült hangfelvételeket honlapunkon meghallgathatják.

Görögkatolikus szent liturgia

Templomunkban minden hónap első vasárnapján 16:30 órakor görögkatolikus szent liturgia kezdődik.

Üdvözlég

gyümölcsfavirág
lány szökdel ágról-ágra
színekben égve

szent sziromeső
az elkoszlott világot
ragyogd tisztábbá

nyíló gyöngyvirág
te Mária-illatú
rejtőző ima

Gyümölcsoltó

gyümölcsfavirág
lány szökdel ágról-ágra
színekben égve

Faust

születtél, éltél
hogymond, ha halni kell
mégis oly szép volt

Botos Ferenc

Elkészült az agostyáni templomlépcső

Isten kegyelméből a hívek nagy örömeire elkészült az agostyáni templom lépcsőfeljárata. A kiviteli terveket és az anyagiakat Tata Város Önkormányzata biztosította. Ezúton is köszönjük Michl József polgármester úr támogatását, ki nek jóvoltából a régóta vágyott fejlesztés megvalósulhatott. Hálát adunk Istennek az elért eredményért, és kérjük a Mindenható segítségét, hogy a további munkálatok során mind a temető, mind a templom környezete megújulhasson.

Plébánia felújítás Vértestolnán

A vértestolnai római katolikus közösség élő és fejlődő hitét a legjobban a minden vasárnap kiviruló templom jelzi. A rengeteg gyermek, szülő és nagyszülő közös és rendszeres programja a szentmisén való tevékeny részvétel. Azon fáradozunk, hogy megteremtjük a feltételeit annak, hogy a közösség élete ne csak a templom falain belülre szoruljon, hanem a felújított parókia, mintegy a hétköznapi élet középpontja legyen.

Hosszú előkészületek után megvalósulni látszik a plébánia tetőfedésének felújítása, mely során a tetőhéjazat, valamint a lécezés

cseréjére, a tetőszerkezet javítására kerül sor. Az Emberi Erőforrások Minisztériuma által kiírt pályázat és a Vértestolnai Önkormányzat segítségével köszönhetően a munkálatok elkezdődtek, a tető pedig az utcafronton már a templomhoz hasonló, új, kerámia borítást kapott. Büszkéek vagyunk az elért eredményekre és örömmel számolhatunk be arról, hogy a Minisztérium további forrásokat biztosított a plébánia tetőfedésének befejezésére. Adjunk hálát mindazért, amit Istennel közösen tervezve elérhettünk, megkaphattunk. Istennek legyen hála!

1%-kal a Szent Imre Közhasznú Alapítványért

Az idei esztendőben is rendelkezhetünk jövedelemadónk két százalékaról. 1%-át az egyházaknak, a másik 1%-át pedig civil szervezeteknek ajánlhatjuk fel. Kérjük, támogassa a Magyar Katolikus Egyház szolgálatát adója egyházi 1%-ával, hogy a legnagyobb hazai keresztény közösség minél többeknek nyújthasson segítő kezét. Technikai száma: 0011. Adója másik 1%-ával kérjük, támogassa egyházközösségünk

alapítványát, a Tatai Szent Imre Közhasznú Alapítványt! A kapott felajánlásokkal, adományokkal nyári hittanos táborainkat, ministráns kirándulásokat és kulturális programokat finanszírozunk. Az adószám (18601606-1-11) és a számlaszám (11740047-20116004) a faliújságon, valamint a honlapunkon is megtalálható. Kérjük, hívja fel családjának, jószándékú ismerőseinek figyelmét is a lehetőségre!

Hittanos kirándulást szervezünk

PANNONHALMÁRA!

Időpontja: 2016. május 21. szombat

Indulás: Reggel 8-kor a kapucinus templom elől,

Érkezés: kb. délután 4 órára.

Részvételi díj: 1500 Ft

Program: Dél előtt a Pannonhalmi kolostor megtekintése és szentmise.
Ebéd és játék Ravazdon.
Délután kirándulás a Ravazdi kilátóhoz.

Várjuk az iskoláskorú gyerekeket szeretettel!

Jelentkezni lehet Mészáros Oszkár hitoktatónál
a 20/925-5191-es telefonszámon május 8-ig!

„Meghozta az Isten piros pünkösdi napját, mi is meghordozzuk királykisasszonykát”

Pünkösdkor a katolikus egyház a Szentlélek eljövételét és kiadását ünnepli. Az európai népek megkeresztelkedésével az ősi tavaszközöntő ünnepek leginkább ehhez az időszakhoz tapadtak. A gyermekek, fiatalok pünkösdi király és/vagy királyné választása a termékenységaráztaláláshoz köthető. Dunántúlon a királykisasszony választás volt jellemző, amikor a kislányok maguk közül a legerényesebbet és legszebbet választották ki, majd körbejárták vele a falut. A királyné fölél kendővel díszsátrát, baldachint terítettek, az egyházi körmenetekhez hasonlóan.

Házról-házra jártak és megkérdezték, szabad-e megmutatni a pünkösdi királynét, majd háromszor felemelték és köszöntöket, jókívánságokat mondtak. Jókívánságokat, amelyek a jó termésre, egészségre, szerelemre vonatkoztak. Tiszta szívé, gyermeki kívánságok, melyek minden önzést nélkülöztek és nélkülöznek ma is. Kérjük az irgalmasság és jótanács Lelkét, hogy teljes szívéből tudjunk jót kívánni felebarátainknak, tudjuk szavakba önteni gondolatainkat, hogy azok gyógyító szavakká válhassanak.

Fehér Dóra

Keresztelő Szent János szobor

A szobor a város egyik legszebb helyén, a nagy platánfa árnyékában köszönt intő kezével minden arra járó. Egy bronz szobor számára nem mindennapi, hogy egy tó vizében álljon, még ha egy mesterséges szigeten is. Kivéve talán Keresztelő Szent Jánost, aki Jézus eljövételét hirderte a Jordán folyóban keresztelt és a bűnbánatra buzdított. Tatai szobrát Nagy Kovács Mária készítette 1943-ban és a Ferenc József Nagydíjat nyerte el vele. Szent János szinte sovány alakját csak az intésre emelt bal kezén átvetett szőttes menti meg a meztelen-

ségtől. Jobb kezében egy szinte vele egymagas keresztet tart, feje felett pedig glória. János a pusztába élt, amelyre öltözte, cserzett arca és testalkata is utal. 1958-ig, amíg rongálás áldozata nem lett, a Malom-tó kis szigetén állva tanúskodott a bűnbánat és megtérés fontosságáról. Új és egyben jelenlegi helyét az alkotó választotta ki. miután Tata Baráti Körének tagjai restauráltatták és 1989. május 27-én újra átadták a szobrot, aki vigyázza és megtérésre inti az Öreg-tóhoz érkezőket.

Fehér Dóra

Alapérzelem-e a szeretet?

Mérő László Az érzelmek logikája előadásán vettem részt március 30-án. A címben rejlő ellentmondást két óra elteltével sikerült valamelyest feloldania, amit azonban nem tudok egy rövid írásban összefoglalni, de azonos című könyvét érdemes lehet elolvasni az érdeklődőnek. Mérő László korunk egyik kiváló pszichológusa, matematikus, az ELTE egyetemi tanára egy 120 éves elmélettel kezdte előadását. William James, akit az amerikai pszichológia megalapítójának tekintenek, kifejtette, hogy „nem azért nevetünk rá szerelmünkre, mert megőrülünk neki, hanem azért örülünk meg neki, mert amikor meglátjuk őt, a testünkben történő változások nevetésre ingerelnek”. E kissé nehezen emészthető gondolat után a hat alapérzelem került bemutatásra: az öröm, a szomorúság, a düh, az undor, a félelem és a meglepődés. Ezeket az érzelmeket bárki arcán mi is biztosan fel tudjuk ismerni csak úgy, mint a poligráfus vizsgálat, amely a zsigeri változásokat méri, ezért is nevezzük őket alapérzelmeknek. Felmerül azonban a kérdés, hogy miért nem szerepel közöttük a szeretet. Mérő szerint a szeretet valahogy egészen más anyagból van

szöve, mint az alapérzelmek. Nem ismerjük fel az arckifejezések alapján, nem tartozik hozzá jellegzetes élettani mintázat, ahogyan nincs hozzá kapcsolódó speciális agyterület sem. A pszichológia jelen állása szerint a szeretet nincs biológiailag belénk kódolva, így a szeretet csakis tanult érzelm tud lenni, ami alól talán egyetlen kivétel van, mégpedig az anyai szeretet. Az előadás főként az alapérzelmekre, azok gondolkodásra gyakorolt hatásaira, az emóciók alaptípusaira épült, de érdekes mellékszálként jelent meg a szeretet, amelyet pedig Jézus tett az emberi lét alapfogalmává, mert előtte senki nem követelt olyan föltétlen és egyetemes szeretetet, mint Ő. A pszichológia megerősíti tehát, hogy a szeretet tanulható, ami pedig számunkra még fontosabb, hogy tanulandó és fejlesztendő is. XVI. Benedek pápa Deus caritas est kezdetű enciklikájában szintén felveti a kérdést, hogy lehet-e parancsolni a szeretetnek, hiszen sokan gondolják úgy elsőre: az egy érzés, amely vagy van, vagy nincs, de akaratlanul nem lehet előteremteni. Válaszában hangsúlyozza, a szeretet nem pusztán érzelm. „Az érzések jön-

Ünnepek és emlénapok

Május

- 22. Szentháromság vasárnapja
- 24. Szűz Mária, a keresztények segítsége
- 26. Néri Szent Fülöp
- 29. Úrnapja

Június

- 3. Jézus szentséges Szíve
- 11. Szent Barnabás apostol
- 13. Padovai Szent Antal
- 24. Keresztelő Szent János
- 27. Szent László király;
- 29. Szent Péter és Szent Pál apostolok

Július

- 3. Szent Tamás apostol
- 11. Nursiai Szent Benedek
- 15. Szent Bonaventura
- 22. Szent Mária Magdolna
- 23. Svéd Szent Brigitta
- 24. Árpádházi Szent Kinga
- 25. Szent Jakab apostol
- 31. Loyolai Szent Ignác

Imádság

Add Uram, hogy minden dolog felé rendezett szeretettel forduljak, elszakítva tekintetemet a földről és az ég felé fordítva; úgy használjam e világ javait, mintha nem használnám. Add, hogy értelmem bizonyos belső érzékével meg tudjam különböztetni azokat a dolgokat, amelyekre szükségem van, azoktól, amelyek csak élvezetemre szolgálnak, hogy így az átmeneti dolgokkal csak ideiglenesen foglalkozzam, és csak a szükséges mértékben, de ugyanakkor örök vágygal öleljem át az örök valóságokat.

Clairvaux-i Szent Bernát

nek és mennek. Az érzés lehet egy nagyszerű, kezdeti szikra, de az egész szeretet nem ez. [...] A szeretet érelődéséhez tartozik, hogy az ember minden erejét összefogja, úgyszólván az embert a maga egészében integrálja. Az Isten szeretetének látható megjelenésével való találkozás az öröm érzését keltheti bennünk, mely abból fakad, hogy megtapasztaljuk: szeretnek minket. De ez a találkozás akaratunkat és érzelmünket is tevékenységre készíti. Az élő Isten megismerése út a szeretet felé, s amikor a mi akaratunk igent mond az Ő akaratára, ez az igen egyesíti az értelmet, az akaratot és az érzelmeket a szeretet mindent átfogó aktusában. Természetesen ez egy folyamat, állandó úton-lét: a szeretet soha nincs „kész”, nincs befejezve; változik az élet folyamán, érelődik, s éppen ezáltal marad hűségese.”

Szesler Zsolt

Viseld szíveden Egyházad sorsát!

Rovatunkban a külföldi katolikus honlapok híreiből adunk közre hosszabb-rövidebb fordításokat. Aki szívesen csatlakozna kezdeményezésünkhöz, fordításait küldje szerkesztőségünk tataikapucinus@gmail.com címére vagy hozza be személyesen a plébániára. Nagy szeretettel várjuk fordításait!

Sajtószemle a The Catholic Herald alapján

Louis Raphaël I Sako káld pátriárka hivatalos honlapján a saint-adday.com-on, felhívást intézett az iraki politikusokhoz, hogy állítsák meg az ország szervezeti, gazdasági és biztonsági helyzetének romlását.

A Rómában található Trevi kutat április 29-én vérvörös fénnel világították meg, az üldözött keresztények tiszteletére, olvasható a [catholicnewsagency](http://catholicnewsagency.com) honlapján

Az Európai Püspöki Konferenciák Tanácsa képtelen közös álláspontot kialakítani a migráns helyzettel kapcsolatban - írja a cruxnow.com.

Indiában egy püspököt tizennégy ember – közülük három pap- rabolt el és vert meg, számolt be rendőrségi forrásokra hivatkozva a cruxnow.com.

Egy új, vatikáni magazin (A L'Osservatore Romano havonta megjelenő magazinjáról van szó), amely május harmadikán jelent meg először, „rejtett forradalomnak” hívta azt az elmúlt évszázadban lejátszó, hihetetlenül fontos folyamatot, amellyel a nők hozzájárultak az Egyház intellektuális életéhez, számol be a thetablet.co.uk.

A catholicnews.com szerzője négy olasz apácáról¹ ír, akik az 1900-as évek eső felében tudományos munkájukkal hozzájárultak közel félmillió csillag feltérképezéséhez és katalógizálásához.

A mandiner.hu közöl egy részletet a catholicnewsagency.com újságírója, Anian Christoph Wimmer által készített interjúból, amelyet az elmúlt évtizedek egyik legjelentősebb katolikus filozófusával, Robert Spaemann professzor emeritusszal, a müncheni Lajos Miksa Egyetem² tanárával készített. Spaemann professzor ebben a beszélgetésben, igen komoly kritikát fogalmaz meg az *Amoris laetitia*³ kezdetű apostoli buzdítással kapcsolatban.

„Az Ön szemszögéből nézve itt tehát tényleg az egyházi tanítói hagyománytól való elszakadásról van szó?

Hogy szakadásról van szó, az kétségtelenül kiderül minden gondolkodó ember számára, aki ismeri a megfelelő szövegeket.

Milyen következménnyel lesz az *Amoris Laetitia* az Egyházra nézve?

A következmények már most előre láthatóak: bizonytalanság és zavar a püspöki konferenciáktól az őserdei plébánosig. Néhány nappal ezelőtt mesélte el nekem egy kongói pap a tanácstalanságát Ferenc pápa apostoli buzdításával szemben és a világos irányelvek hiánya miatt. Az *Amoris Laetitia* idevágó szöveghelei szerint a közelebről nem definiálható »enyhítő körülmények« esetén nem csak az újravezetés elváltaknak, hanem mindenkinek, aki valamilyen rendhagyó helyzetben él, megengedhető, hogy egyéb bűneit meggyónja és áldozhasson anélkül, hogy venné a fáradságot és felhagyna bűnös szexuális életmódjával; vagyis ennek meggyónása és megtérés nélkül. Minden papot, aki az eddig érvényes szentségi rendhez tartja magát, zaklathatnak a hívők és nyomás alá helyezheti a püspöke. Róma előírhatja, hogy csak »irgalmas« püspökök nevezhetők ki, akik készek a fennálló rendhez igazodni. A kaos egyetlen

tollvonással lett alapelve emelve. A pápának tudnia kellett volna, hogy egy ilyen lépéssel megbomlik az Egyház, és ez az egyházszakadás irányába vezet. Egy szkizma, ami nem a perifériára, hanem az egyház szívébe telepedik. Isten adja, hogy ez be ne következzen.”

A teljes angol nyelvű interjú itt olvasható: <http://www.catholicnewsagency.com/news/full-text-interview-with-robert-spaemann-on-amoris-laetitia-10088/>

- 1 Emilia Ponzoni, Regina Colombo, Concetta Finardi és Luigia Panceri nővérekről van szó.
- 2 A bajor főváros, München legnagyobb, Németország második legnagyobb egyeteme több mint 44 ezer hallgatóval.
- 3 Az apostoli buzdításról bővebben a Magyar Kurír honlapján olvashatnak.

Összeállította és fordította:

Nagy Dániel

Tatán is indul Cserkészzet!

Ha szereted a kalandot, a kihívásokat, a túrázást, a tűzrakást, ha közösséget keresel magadnak, vagy csak érdeklödsz és elmúltál 14, akkor köztünk a helyed! Nem kell döntened még semmiről, gyere és kóstolj bele a cserkészzetbe!

Hol: Kapucinus plébánia előtt

Mikor: Szerdánként 16:45-től

Kiemelt alkalmaink:

május 14. szombat

május 28. szombat

augusztus 12-14. portya

Kapcsolat:

722. Öveges József Cserkészcsapat

cserkesztata@gmail.com
cserkesztata.hol.es

facebook.com/cserkesztata

+36 70 7798229 +36 30 359 2033

Az én szerzetesem: János atya

Sokunk életében vannak olyan események, vagy jelentős személyiségek, akik vagy a velük való találkozás alapvetően befolyásolja életünk, sorsunk további alakulását. Az én életemben János atya alakja jelent egy ilyen fordulópontot. Az ő ismeretése, tanítása, később barátsága, majd gyógyításában nekem adatott részvétel, hosszú távon hasznos tanulságokat adott. Ma sem ritka, ha valamilyen fontos döntés előtt állok, vagy valamilyen tanácsalannak érzem magam, elgondolkozom: mit is mondott volna erről János atya...

Hogy mi az első dolog, ami eszembe jut, ha emlékeimben megjelenik? Talán az az egész lényére jellemző végtelen nyugalom, és derű, amellyel a legnehezebb, legbonyolultabb dolgokon is felül tudott emelkedni.

János atya a pap

Szüleim megkeresztelték, de nem voltunk templomjárók. Gyermekeimmel, hittanoktatásuk kapcsán kezdtem szentmisére járni. János atya barna habitusában, elmaradhatatlan kötött kardigánjában tökéletesen belesimult a tóvárosi templom adta ódon környezetbe. Megragadott személyisége, határozott, de mégis közvetlen prédikációi. A diákmiséken példabeszédek formájában szólt a gyerekekhez, de olyan történeteket mesélt, amelyeket egyaránt szívesen hallgattak kisiskolások és a kamaszkortúak is. Számomra hihetetlennek tűnt, hogy egyébként örökmozgó, akkor öt éves kisfiam nyugodtan, figyelemmel ült végig őlemben a szentbeszédek. A felnőtteknek szóló prédikációi határozottak, érthetőek, következetesek voltak. Nem volt szégyenlős, ha valami nem tetszett neki, könnyörtelenül kiprédikálta. Közéleti, sőt politikai kérdésekben is állást foglalt, elmondta véleményét.

Gyakran figyelmeztetett: Ne legyünk „langyos keresztények” akik a vallásból csak a számukra szimpatikus elemeket tartják be. Hangoztatta: az egyház nem szolgáltató központ, hogy kedvünk szerint teljesítse óhajainkat, ne csak akkor keressük, ha valamire éppen szükségünk van.

Fontosnak tartotta hibáinkkal, hiányosságainkkal való szembenézést, de óvott, ne legyünk „köldöknéző” katolikusok, akik lehajtott fejjel járnak, és folyton csak saját bűneik körül forgolódnak. Szorgalmazta a közös éneklést, ne csak passzívan, az énekkart hallgatva ülünk a helyünkön, hanem tanuljuk meg az énekeket, kapcsolódjunk egy közös jelenlét formájában a szentmisébe. Kiváló hangja volt, ünnepeinken, de az évközi vasárnapokon is kitett magáért énekével.

Mise után általában kijött a templom elé, mindenkihez volt néhány személyes jellegű megjegyzése, a távozni, szétszéledni készülő hívekből néhány percre ismét közösséget formált ezzel.

János atya a tanító

Felfigyelt azokra, akik felnőtt fejjel próbáltak Isten felé fordulni, értékesnek tartotta és támogatva igyekezetüket. Engem is így szólított meg, egyszer mise után a templom előtt. Tapintatosan, de észrevételezte, hogy nem járulok szentáldozáshoz. Néhány nap múlva azután felkerestem, és elmondtam, hogy sem elsőáldozó, sem bérnalkozó nem voltam akkor, amikor életkorom szerint ennek a megfelelő ideje lett volna. Megnyugtató, semmi baj, előbb-utóbb majd nem mindenkinek megjön az esze. Ősszel azután jelentkeztünk

feleségemmel a felkészítő „tanfolyamra”, és óhat hasonló cipőben járó társunkkal hallgattuk tanításait. Nem szokványos hittanórák voltak ezek. Természetesen minden alkalommal volt egy bevezető, tananyagszerű szakasz, ami azután tanulságos történetek, személyes élmények elmondásán keresztül hosszú beszélgetésekbe torkollott. Talán neki is jól esett, hogy ez a lelkes kis társaság, késő sötét esteiken, vacsora helyett eljött, hogy szavait hallgassa, de nekünk ez a néhány este megismételhetetlen élményeket adott.

Azért mi mégis megpróbáltuk megismételni...

Következő évben, már túl voltunk a szentségek felvételén, a további jelentkezők számára ismét indított felnőttoktatást. Szóltunk, hogy szeretnénk ismét részt venni. Először talán kissé tiltakozott, de azután, amikor kértük, hogy csak csendben, a hátsó sorba beülhessünk, elmosolyodott, és hozzájárult. Ebben az évben már többen voltunk, de a kis tanfolyam nem ismétlése volt az előzőnek, hanem kifogyhatatlan történeteiből kaptunk egy újabb csokorral, életre szóló tanulságokkal. Mesélt korábbi állomáshelyeiről, Akasztóról, Bajáról, sőt titokban történt felszentelése előtti viszonyosságairól az ötvenes években.

Nem csak prédikációiban, vagy a hittanórákon tanított. Szorgalmazta, hogy keressük egymás társaságát. A fiataloknak tánciskolát szervezett, minden évben megtartotta farsangban az egyházközségi bált, amely soha nem a külsőségekről, hanem mindig az együttlét örömeiről szólt.

Igazi tanítványai mégiscsak a gyerekek, fiatalok voltak, akiket megragadott kivételes egyénisége. Évközi vasárnapokon is két körben álltak a ministránsok az oltár körül, de ünnepeken alig fért el a sor bevonuláskor a templom hosszában. Ezek a „gyerekek” – ahogy telt az idő, sokan már 30 felett – ők nem az aláírásért jártak ministrálni, és járnak azóta is. Közülük sokan már elköltöztek szülővárosukból, más településeken élnek, de ha hazajönnek, elemi szükségét érzik, hogy visszajöjjenek a Capucinus Templomba.

Szolgálatra hívott

Említettem már, nagyra értékelte, ha felnőtt emberként kereste valaki az Istent. Amikor lejárt az előző egyházközségi képviselőtestület megbízatása, és Püspök úr új választást rendelt el, mivel néhányan elérték a 70 éves korhatárt, új tagokat is hívott a testületbe. Megkérdezte tőlem, hogy vállalnám-e? Ahogy mondják, még szinte meg sem száradt a tinta az elsőáldozási és bérnalkozási leveleken, óriási megtiszteltetésnek és bizalomnak éreztem kérdését. Köszönettel elfogadtam. Először kissé bizonytalanul álltam az oltár mellé, hiszen azelőtt soha nem ministráltam, de azután sok örömet okozott, hogy ilyen módon is szolgálhatom a közösséget. Úgy gondolom, ez valamiféle tanúságtétel is, kiállni mások elé Krisztus nevében, zászlót vinni az ünnepi körmeneten a városban, vagy csak felolvasni néhány sort a Szentírásból.

János atya barátsága

Azt hiszem, szerénytelenség nélkül nevezhetem őt barátomnak. Nem olyanak, akivel együtt focizik, vagy sörözik az ember, ennél sokkal többről volt szó. Mert kit is mondhat az ember barátjának? Talán olyan valakit, akivel megosztja azokat a gondolatait, amelyek nem tartoznak a széles nyilvánosságra. Olyan valakit, akiről tudja, hogy szíve-

sen meghallgatja örömeit, panaszát, akitől őszinte választ várhat fontos kérdéseire, és akihez bátran fordulhat a legnagyobb problémáival is. Ha szükség volt rá, mindig rendelkezésre állt.

Úgy hiszem, néha ez fordítva is megesett. Ilyenkor így szólt: – Na, gyere, gyűjtsunk rá! – majd a vállamat kissé átkarolva félrevont, mintha csak a nyitott ablakhoz akarna közelebb állni, hogy kifelé füstöljünk, és beleavágott: általában valamiféle egészségügyi kérdéssel indított, azután gyakran a teljes választ végig sem várva, teljesen más témára váltott, nem is leplezte, hogy csak ürügyet keresett arra, hogy néhány percet eltölthessen valakivel, aki érti és megérti azt, hogy még egy papnak is lehetnek saját problémái.

A bűnbánat szentségével kapcsolatban nagyon tapintatos volt. Általában a jóságos Otmár atyához küldött gyónni, később már magam is rájöttem, talán mindkettőnknek könnyebb így...

János atya, a betegem

Betegségének alakulása folytán érsebészeti beavatkozás vált szükségessé, a sors úgy hozta, hogy én végezhettem a műtéteket. Örömmel fogadott, amikor betegágynál felkerestem, és megtudta, hogy én fogom operálni. Talán nem sérti az orvosi titoktartást, ha egy kis történetet itt most felidézek:

A beavatkozás előtt, mint minden betegét, őt is tájékoztattam a műtét menetéről, miért szükséges a beavatkozás, mi fog történni pontosan. Talán megkülönböztetett figyelemmel és alaposan beszéltem hozzá. Kezdetben figyelmesen hallgatott, de aztán türelmetlenül felbeszakított: Monddd, csináltál már ilyet? – kérdezte. Persze, soha, hiszen ez mindennapos beavatkozás, és ebben a kórházban általában én végzem ezeket a műtéteket. – válaszoltam. Akkor meg ne magyarázzál, hanem lássunk neki! – zárta le a beszélgetést.

Betegségét türelemmel elfogadta, nem panaszkodott. Utolsó napjaiban néhányan éjszakánként betegágya mellett segédkeztek, azt hiszem, inkább jelenlétükkel, mint ténylegesen tudtak érdemben segíteni. Sajnos én már nem kerülhettem sorra, csak a ravatala mellett őrt állók között búcsúztam tőle.

Közösséget hozott létre

János atya tatai jelenléte során olyat alkotott, amelynél kevés fontosabb dolog létezik: felismerte, hogy valamennyien szükségét érezzük, tartoznunk kell valahová, valakihez, és közösséget teremtett emberek sokaságából. Kiváló érzékel tudott megszólítani gyermekeket, fiatalokat, felnőtteket és időseket. Családokat és magányosakat. Munkája nyomán igazi, élő közösség született, és ez a közösség messze túlélte alkotóját, azóta is virágzik, fejlődik és értelmet ad az egymásért munkálkodó embereknek. „A pusztán létnél többet” (akkoriban ez volt a plébánia újságjának címe). Azt hiszem, a tatai közösség János atya életének maradandó műve.

Tata, 2016.

Dr. Szabó Gábor

Tanúságtevők

„Tanúságtevők” rovatunkban egyházközségeink hívei minden lapszámban ugyanazon kérdésekre válaszolva tesznek tanúságot hitükről, hívó életükről. Nagy szeretettel közzük írásaikat.

1. Az őskeresztények maguk is arra kaptak hivatást, hogy Krisztus élő tanúi legyenek. Hogyan jelenik meg ez a meghívás minden napjainkban?

Engem (is) az Úristen kegyelme születésemről kísér; katolikus családba születtem. Szüleim vallásos emberek; a hitüket továbbadták. Első emlékeim egyike az, hogy azon töprengök: vajon az én feleségem megszületett-e már. Ez a találgatás sokáig foglalkoztatott, míg végül - nyolc éves lehettem - teljes bizonyossággal tudtam, hogy már valahol él az én jövődöbelim. A róla való gondolkodás mindig nagy örömmel töltött el. Gyönyörű szépek, kedvesnek, vidámnak gondoltam el – persze a Jóisten túltett a képzeletemen. Hat éves koromban kezdtem el ministrálni egy vasárnap délelőtti szentmisén. Annyira megtetszett, hogy már az aznap esti misére is el kellett vinnie engem édesanyámnak. Alsós koromban nagymamám vitt el nyaranta a reggeli misére, felsős koromban már iskolaidőben is tudtam ministrálni (áldozás után rohantam át a Vaszary-ba).

Itt a Kapucinus templomban kereszteltek meg, itt voltam elsőáldozó, itt bér mátkoztam és itt kötöttünk házasságot. Feleségem, Melinda nem kapott vallásos nevelést, de – milyen figyelmes a mi Istenünk – egy gyermekkorban elmondott Miatyánk hatására mégis rátalált a Jézus mutatta útra. Házasságunk tervezésekor hat gyermeket szerettünk volna. Istenünk – túlradó jóságában – nyolccal ajándékozott meg minket. Tapasztalni lehetett a szeretet növekedését családjunkban – különösen a 3. gyermekünk születése után. Sohasem tűztünk ki magunk elé hiábavaló célokat; nem küzdöttünk luxus autóért, kacsalábon forgó kastélyért, világkörűli útért. Mégis ahogy érkeztek sorban a gyermekeink, mindig mindenünk megvolt. Nem tudok itt minden esetről beszámolni, de bőven voltak csodával határos történések is, melyek eredményeként nem kellett éhezniük és fedél is van a fejünk felett. Melinda végig otthon tudott lenni, biztosítva a nyugodt, állandó környezetet, a családi melegséget.

Valóban úgy van, ahogyan a népi bölcsesség mondja: ahová az Isten báránykát ad, oda legelőt is ad. Megtapasztaltuk a Hegyi beszédben a gondviselésről mondottak igazságát: „Ne aggódjatok életetek miatt, hogy mit

esztetek vagy mit isztok, sem testetek miatt, hogy mibe öltöztök! ... Mennyei Atyátok tudja, hogy ezekre szükségetek van. Ezért ti elsősorban az Isten országát és annak igazságát keressétek, s ezeket mind megkapjátok hozzá! Ne aggódjatok tehát a holnap miatt, a holnap majd gondoskodik magáról!” (Mt 6, 25-34)

2. Jézus Krisztus a mi megváltónk és életünk. Mit jelent a hit az Ön számára?

A hit a legnagyobb kincs az összes dolog közül, amit ember birtokolhat. Hitünkkel foghatjuk fel, hogy mit jelent az, hogy Jézus az út, az igazság és az élet. Csak hitből fakadhat az a szeretet, amellyel Istennek tetsző módon tudunk embertársaink felé fordulni. A hit az a szikla alap, amelyre maradandót lehet építeni. A hit az Isten szeretetének elfogadása.

Igyekszünk hitünket átadni gyermekeinknek. Ki nem adja örömmel azt szereteteinek, amit fontosnak, jónak tart? Sokkal könnyebb élete van annak az embernek, akinek van hite: a szabályok és parancsok nem korlátozások már, hanem segítség az érdemszerző, helyes, Isten akaratát teljesíteni akaró úton; a szabad akarat sem önpusztítás és nem is mások megrontása, hanem az Úristen szánékának fürkészése. Akinek van hite, annak vannak kitűzött céljai, ezek hierarchiába szervezhetők és egy irányba mutatnak; nem önzöek, hanem az Úristen megismerésének és minél tökéletesebb megszeretésének eszközei.

A hit átadása – különösen gyermekeinknek – akkor lesz hatékony, ha személyes példával járunk elől. Szerencsére az élet minden helyzetében kifejezhetjük mások számára az Istenhez való ragaszkodásunkat: feszület otthonunk központi helyén, imádkozás étkezések előtt/után (igen, a Mekiben is), hétköznapi szentmisék, napi jócselekedet, Bibliaolvasás, stb... Mindenkit biztatnék: legyünk kreatívak e téren! Pár ötlet arra vonatkozóan, hogy a leggyakoribb dolgainkhoz is Jézust kössük: a TV hangerejét állíthatjuk 33-asra, a falatot 33-szor rágjuk meg, gyermekeink homlokára elváláskor rajzoljunk keresztet azzal a felszólítással, hogy: „legyél só”, vagy „legyél kovász”, vagy „legyél tartóra tett fákllya”, „legyél hegyen épült város”, stb. Mivel a napi 8-9 órai munkán kívül majd 4 órát kell oda-vissza utaznom a munkahelyemre, így ritkán jutok el hétköznapi templomba. Nekem nagyon hiányzik a napi szentmisén való részvétel, így e tekintetben nem is tudok példát mutatni. Ezt én áldozatként fogom fel; felajánlottam, és az

Úristen ezt elfogadta: már van a családjunknak olyan tagja, aki minden hétköznapi részt tud venni szentmisén.

3. Szent II. János Pál pápa felszólította a világot, hogy építsük fel a Szeretet civilizációját. Mit tehetünk ezért? Mi dolgunk a világban?

Az Úristennek minden emberrel személyre szabott terve van. Ha sikerül „kitalálnunk”, hogy velünk mi az Isten terve, és a szerint élünk, akkor a helyünkre kerülünk, boldogok leszünk. Vidámságot, örömet, boldogságot kell sugározni a többi ember felé. Ennek előfeltétele, hogy a dolgunkat – képességeink szerint – elvégezzük. Ehhez persze egyrészt tudni kell, hogy mi a dolgunk és azt is kell akarnunk végeznünk. Ez mindennapi feladat! „Aki követni akar, tagadja meg magát, vegye fel keresztjét mindennap és úgy kövessen.” (Lk 9, 23)

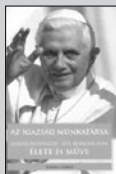
Az a szép vallásunkban, hogy kénytelenek vagyunk minden nap fejlődni. A megállás maga a leromlás. Ha tegnap csak annyira szeretttük az Úristent, mint tegnapelőtt, akkor a tegnapi napunk nem veszett kárba? Nem az válik hasznunkra, ha elmondjuk magunkról, hogy katolikusok vagyunk, hanem az, ha holnap jobban szeretjük az Istent, mint ma. „Senki, aki kezét az eke szarvára téve hátratekint, nem alkalmas Isten országára” (Lk 9, 62)

Én villamosmérnök vagyok, szoftverfejlesztőként tevékenykedem. Melinda tanítónő, dadusként dolgozik. Gyermekeink között van logisztikus, geográfus, webprogramozó, gépészmérnök hallgató, orvostan hallgató, építőmérnök hallgató, középiskolás, általános iskolás is. Akár végzettségünknek megfelelő munkát végzünk, akár nem: a lényeg, hogy végezzük a munkánkat. Az eredmény, a siker a Jóisten dolga – nem kell félnünk, meglesz az is – mi csak legyünk hálások érte. A világi ember számára fontos a megélhetéért folytatott munka. Talentumainkat itt is kell kamatoztatnunk. A hivatás az egy másik dimenzió. Elsősorban azt kell felismernünk, hogy papként/szerzetesként, vagy férjként/feleségként a házasság szentségében számít ránk az Úristen. Bármelyik forma is a mi utunk, az Isten és a környezetünkben lévő emberek szeretetében kell tökéletesedniük nap, mint nap. Nem az emberek elismerését kell kivívnunk, hanem a szürke hétköznapiakban kell úgy élnünk, hogy Jézus Krisztus tanúi legyünk. Mi ezt próbáljuk megvalósítani.

„Nagyobb szeretete senkinek sincs annál, mint aki életét adja barátaiért.” (Jn 15, 13)

Németh Attila

Könyvajánló

Lukács László *Az igazság munkatársa* című könyve először Joseph Ratzinger – XVI. Benedek pápa életútján vezeti végig az olvasót, középpontban nyolc esztendő pápaságának eseményeivel. Az életrajzot követő tanulmányok teológiájának legfontosabb jellegzetességeit mutatják be: egy mélyen hívő, Krisztusban élő ember gondolatvilágát, aki ugyanakkor mindenestül benne él korának eseményeiben, útkereséseiben és válságaiban. Remélni lehet, hogy életének és művének fényében kirajzolódik az ő igazi nagysága, amely a látszólagos rejtettség mögött meghúzódik. Szerény köszönet ez mindazért, amit ő egy hosszú élet hűséges szolgálatával tett az Igazság szolgálatában, amelynek munkatársául szegődött. Ahogy püspöki jelmondata jelzi: annak az Igazságnak szolgálatában, amely Isten szeretetének fényében bevilágítja a történelmet és minden egyes ember életútját. „A magyar olvasóknak, akik Lukács László atya *Az igazság munkatársa* című könyvét kézbe veszik, azt kívánom: olvassák örömmel; mindenekelőtt pedig azt remélem, hogy közben láthatóvá válik előttük katolikus hitünk igazsága és szépsége, amelynek szolgálatát életfeladatunknak tekintem.” (Benedictus XVI Papa Emeritus)

Kempis Tamás – *Mária követése*. Kempis Tamás Krisztus követése című műve évszázadokon keresztül a legolvasottabb könyv volt a Biblia után. Az ötödik evangéliumnak is nevezett lelkiismereti írás mellett azonban az agnetenbergi ágostonos szerzetes tekintélyes életművet hagyott az utókorra. Műveinek vissza-visszatérő eleme az istenanya iránti szeretet; számára Mária állandó példakép, és a legjobb segítség az eredményes Krisztus-követéshez. A kötetben közölt elmélkedések, imádások, homíliák, himnuszok – Kempis összes műveiből való részletek – nem spekulatív teológiai érdeklődést akarnak kielégíteni, hanem gyakorlati segítséget nyújtanak a lelki élet kiteljesedéséhez. Korunk félelmére, hogy az Anya tisztelete árthat a Fiúnak, a Mária követése megnyugtató választ ad: „Az Anyát tisztelve a Fiút is tiszteled, akinek Isten az Atyja. (...) Áldjad a Fiút az Anyával együtt, és szeretni fog az Atya.” Bízunk benne, hogy a népünk lelkében gyökerező ezeréves Mária-tisztelet frissítő forrása lehet ez a mű, amelyet hatszáz évvel a keletkezése után vehet kézbe az olvasó, magyar nyelven.

Miserend és programok

Agostyán:	Máj. 15.	Pünkösdvasárnap:	11 ³⁰ ;
	Május 22.	Szentháromság vasárnapja	11 ³⁰ ;
	Jún. 19 és aug. 28. között a vasárnapi szentmisék 10 órakor kezdődnek		
Tata:	Máj. 15.	Pünkösdvasárnap:	Szentségimádás 13 ⁰⁰ -18 ⁰⁰ ;
			Szentmise 7 ³⁰ ; 8 ⁴⁵ ; 10 ⁰⁰ ; 18 ⁰⁰ ;
	Máj. 16.	Pünkösdhétfő	Szentmise 18 ⁰⁰ ;
	Máj. 22.	Szentháromság vasárnapja	7 ³⁰ ; 8 ⁴⁵ ; 10 ⁰⁰ ; 18 ⁰⁰ ;
	Május 26.	Úrnapja	7 ³⁰ ; 8 ⁴⁵ ; 10 ⁰⁰ ; 18 ⁰⁰ ;
		A 10 ⁰⁰ -es misét követően úrnap körmenet;	
	Jún. 4.	A nemzeti összetartozás napja	18 ⁰⁰ ;
		Ünnepi szentmise magyar hazánkért;	
	Jún. 5.	Elsőáldozás	10 ⁰⁰ ;
	Jún. 12	Bérmálás	10 ⁰⁰ ;
		A bérmálás szentségét dr. Pápai Lajos megyéspüspök úr szolgáltatja ki.	
		Jún. 19 és aug. 28. közötti vasárnapokon 10 órakor nem lesz szentmise	
	Júl. 2.	Sarlós Boldogasszony ünnepe	7 ³⁰ ; 18 ⁰⁰ ;
	Júl. 26.	Szent Anna és Szent Joachim ünnepe	7 ³⁰ ;
	Aug. 7.	Porciunkula búcsú és körmenet	18 ⁰⁰ ;
Vértestolna:	Május 15.	Pünkösdvasárnap:	Szentmise 11 ³⁰ ;
	Május 22.	Szentháromság vasárnapja	11 ³⁰ ;
	Jún. 19 és aug. 28. között a vasárnapi szentmisék 10 órakor kezdődnek		

A további programokról, illetve az esetleges változásokról tájékozódjon honlapunkon
www.tataikapucinus.hu

Rózsafüzér

Szerdán és vasárnap
 17 órakor, szombat-
 ton 17:30 órakor,
 május és október

hónapban minden nap a szentmisék, illetve a vesperás előtt fél órával rózsafüzért imádkozunk.

Pio atya kegytárgybolt

Nyitva tartás:

Hétfő: szünnap

Kedd-péntek: 9-17

Szombat-vasárnap: 8-12

Változások a miserendben

Agostyán	Tata-Kapucinus	Vértestolna
Vasárnap: 11:30	Vasárnap: 7:30, 8:45, 10:00, 18:00, (vesperás 17:30)	Vasárnap: 11:30
Péntek: 17:00	Hétfő: 18:00, Kedd: 7:30	Csütörtök: 17:00
	Szerda: 18:00, (vesperás 17:30)	
	Csütörtök, péntek: 7:30	
	Szombat: 7:30, 18:00	
	Minden hónap 13-án fatimai engesztelés: 17:00 Rózsafüzér; 17:30 közös imaóra; 18:00 ünnepi szentmise	

TEMETKEZÉS
 1933 óta

Tata, Stranzky u. 15.
 PENNY mögötti üzletor

34 / 487 - 847
 Info@libitina.hu

LIBITINA Kft.

A következő szám kéziratának leadási határideje: 2016. július 24. • Kérjük kézirateikat a tataikapucinus@gmail.com e-mail címre küldjék, és ne mulasszák el a határidőt! • Kéziratokat nem őrzi meg, és nem küldünk vissza.

APOSTOL. Az agostyáni, tata-tóvárosi, vértistolnai plébániák közös lapja - 2016. 05. 15. - XXVI. évf. 3. sz. • Megjelenik évente hatszor.
 Felelős kiadó: Kovács Csaba Albert plébános. Szerkesztő: Jánoska Tibor. A szerkesztőség címe: 2890 Tata, Bartók B. u. 1. Tel: 34/ 380 019
 Honlapcím: www.tataikapucinus.hu • Nyomdai kivitelezés: Baráth Nyomda Kft. Tata.

Húsvét képekben

Templomlépcső Agostyánban

